

Til: Videnskabsministeriet, Universitets- og Bygningsstyrelsen.
Fra: Censorformanden for det landsdækkende og tværfaglige censorkorps i Informationsvidenskab og Interaktive Medier (IIM.dk).
Ang.: Høringssvar til rapporten ”Censorinstitutionen under forandring”, februar 2008.

Dette høringssvar skal ses i forlængelse af censorformandskabernes fælles høringssvar på lov om ændring af universitetsloven fremsendt af Mogens Gruelund i e-mail og brev fra 12. januar 2007. Heri fremhæves censorformandskabernes tilslutning til en censorfunktion der hviler på to grundlæggende principper: (1) Uafhængighed af universiteterne og (2) en landsdækkende funktion. Svaret fremhæver tillige censorernes medvirken ved kvalitetssikring og -udvikling.

Rapporten ”Censorinstitutionen under forandring” kommer med en række anbefalinger til en revision af censorinstitutionen set i lyset af Bologna-processen, den nye universitetslov, Evalueringscenterets undersøgelser i 1998 og 2005, samt oprettelsen af en ny akkrediteringsinstitution og obligatoriske aftagerpaneler.

Jeg kan tilslutte mig rapportens overordnede anbefaling om, at censorinstitutionen fremover fokuserer på den kvalitetssikring og erfaringsudvikling, der finder sted på det såkaldte ”mikro-niveau”. Kvalitetsudvikling sikres bedst gennem en systematisk dialog mellem makro-niveau (top-down) og mikro-niveau (bottom-up). Netop censorernes indsigt i uddannelsernes kvalitet på mikro-niveau er argumentet for, at de også bør inddrages i det løbende kvalitetsudviklingsarbejde, bl.a. ved at deltage i en dialog mellem aftagerpanelet, censorkorpset og universitetet om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet – som anbefalet i censorformandskabernes fælles høringssvar nævnt ovenfor.

I forhold til rapportens konkrete anbefalinger har jeg følgende bemærkninger:

Anbefalinger til censorinstitutionen, p. 14, 3. bullet, foreslås erstattet med følgende (jf. ovenfor): ”Universitetet sikrer dialog mellem aftagerpanelet, censorkorpset og universitetet om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet og inddrager aftagerpaneler og censorkorps ved udvikling af nye og eksisterende uddannelser samt ved udvikling af nye undervisnings- og eksamensformer.”

Anbefalinger til stikprøvevis censur, pp. 23f. Anbefalingen til stikprøvevis censur vurderes kun at være hensigtsmæssig ved skriftlige eksamener på fag af en vis størrelse, fx 75-100 studerende (p. 23). Dette bør præciseres – også i den konkrete anbefaling p. 24 fx ved tilføjelsen ”ved skriftlige eksamener på fag af en vis størrelse, fx 75-100 studerende”. Begrundelsen for denne bemærkning er, at den stikprøvevis censur nævnes gentagne gange, bl.a. i forbindelse med ressourceomfanget af ekstern censur. Indførelse af muligheden for stikprøver kan nemt blive en glidebane hvor universiteterne sparer på den eksterne censur til skade for de studerendes retssikkerhed og ikke mindst kvalitetssikringen af uddannelsernes specifikke faglige tilbud. Det bemærkes andetsteds i rapporten, at ITU har 100% brug af ekstern censur. Begrundelsen for ITU’s konsekvente brug af ekstern censur er netop en kvalitetssikring af deres kurser

og projektvejledning, specielt set i lyset af ITU's relativt store andel af eksterne undervisere.

Anbefalinger til censorinstitutionens organisering, p. 27, 1. bullet. Landsdækkende områdekorps bør også omfatte tværfaglige områder og tværfaglige censorkorps, fx inden for IT-relaterede fag. Det landsdækkende censorkorps, som jeg er censorformand for, er udpræget tværfagligt og dækker uddannelser spændende fra teknisk fokuserede computerspilsuddannelser – over informatik – og til humanistisk baserede uddannelser i fx informationsvidenskab, digital design og kommunikation.

Anbefalinger til censorinstitutionens organisering, p. 28, 2. bullet. Jeg kan varmt tilslutte mig forslaget om, at uddannelserne får større frihed til at anvende censorer fra forskellige censorkorps. Jeg har tidligere fået mange henvendelser fra fag, som ønsker at anvende censorer fra det censorkorps jeg selv er formand for. Sådanne fagligt begrundede henvendelser har måttet afvises med henvisning til de eksisterende regler for censorinstitutionen.

Anbefalinger til censorkorpsenes rekruttering og sammensætning, p. 31, 3. bullet. Jeg er uenig i, at rekruttering af censorer skal finde sted ved opslag. Valg af censorer skal ikke baseres på appellerende ansøgninger men alene på faglig relevans og kvalifikationer. Den faglige relevans sikres bedst gennem dialog med de respektive uddannelser. Den faglige kvalifikation bør vurderes af censorformanden. Hertil er fremsendelse af et udførligt CV inkl. publikationsliste tilstrækkeligt.

Anbefalinger til censorkorpsenes rekruttering og sammensætning, p. 31, 6. bullet. Jeg er også uenig i, at reglen om, at ¼ af censorerne skal udskiftes ved nybeskikkelser, erstattes af en regel om, at en censor højst kan beskikkes i tre sammenhængende perioder. Dette forslag vil medvirke, at velfungerende og dygtige censorer rutinemæssigt bliver udskiftet mens der ikke er nogen garanti for, at mindre gode censorer løbende udskiftes. Reglen om, at ¼ af censorerne skal udskiftes ved nybeskikkelser, giver faktisk censorformandskabet et godt redskab til at udskifte de censorer som har udvist den laveste 'performance'. Problemet med, at denne regel har vist sig vanskelig at administrere (p. 31), kunne afhjælpes ved at sænke kravet til fx mindst 10-15%.

Med venlig hilsen

Jesper Simonsen
Censorformand, IIM.dk